

BE
W
- In
Uw
T
E
-
Wy
N
In
Om
Z
L
-
Het
V
Z
In

kiezende *H. Christiaansz* met zyn Zoon te rug te
blyven. De Koopman gaf hen twee Lootsen, zyn-
de gedoopte Christenen, meê, hier en daar een Huis
vindende ter vernachting. Den 18 's avonds konden
zy geen Huis opsporen en bleven op een Eiland tot
de Maan opkwam, wanneer zy weder voort voeren.
De Schuiten raakten door 't Ys vol gaten. Zy re-
pareerden ze zo goed zy konden, en kwamen den
19 by een Huis, daar zy voor eenig Goed Robben-
en Hondenvleesch kogten. Hier dicht by lag een
hoek, dien zy niet te boven konden komen, en
moesten tot viermaal terug. Zy aten niets dan ze-
ker Gewas dat aan de Klippen groeide, en wat Mos-
selen. Den 2 December raakten zy van daar, doch
door Storm belopen raakte de Schuit van Comman-
deur *Jansen* vol water; zy haalden haar op een Klip,
bonden haar by één en roeiden, schoon doornat
zynde, 'er weder meê voort tot 's avonds ten 8
uuren, wanneer zy de Schuit weder op een andere
Klip haalden. 't Was toen zeer koud; elk liep heen
en weer om wat warmte te behouden, en deed zyn
Gebed; waarna zy met elkander een Psalm zongen.
Doch onder 't zingen zag een van 't Volk licht.
Terstond stopten zy 't gat, dat ze in de Schuit had-
den, zo goed zy konden, en voeren al pompende
op het licht af. Toen zy naby waren schreeuwden
ze om hulp; en men schoot toe: het was *J. J. Groot*
met zyn Volk, die daar den 5 's nachts geland wa-
ren, en van de anderen waren afgeraakt. Men sleep-
te de Schuit op 't Land; doch zy woei wech en ver-
bry-

bryzeld te gens de Steenen. Hier waren twee Wo-
ningen, maar vervuld met ongestvrye Wilden, die
den Schipbreukelingen niet één van hunne Schuiten
wilden afstaan. Den 6 drongen zy Commandeur *Groot*
met zyn Volk te vertrekken, smeten zyn Goed ten
huize uit en stieten hem buiten; dus moesten zy een
ander verblyf zoeken. *Groot* bood *Jansen* aan hem
in zyn Schuit te nemen, die nog goed was; maar
Jansen's Volk wilde hem niet laten gaan. Den 7
ging *Groot* dan weer op reis, sterk 15 man; doch
zyn Schuit meer en meer lek rakende, waren zy da-
gelyks in doods gevaar, tot dat zy den 17 by een
gedoopten Groenlander aanlandden, die een Catechi-
seerder of Onderwyzer was. Zy waren alles kwyt;
maar werden hier Christelyk behandeld. *Joseph*,
(zo heette hun Weldoener) had hen reeds met 7
Snaphaanschoten verwelkomt, en onthaalde hen nu
op Endvogels, witte Erweten, Thee, Suiker, enz.
Zy gaven hun gebreklyke Schuit aan deezen Man,
waar voor by hun twee Vrouweschuiten verhuurde,
om hen naar de Colonie *Frederiksboop* te brengen,
mits dat zy daar van den Koopman 10 ellen blaauw
Karsay voor hem zouden koopen en hem toezenden,
het welk zy aannamen en volbragten, toen zy den 19
aan *Frederiksboop* kwamen, zendende hem daarby nog
wat Thee, Suiker en Tabak, dat zy van den Koop-
man *Karel Bruin* op krediet kogten, tot een present.
Groot met zyn Volk hier latende, zullen wy zien
hoe 't intusschen met Commandeur *Jansen* en de zy-
nen gesteld is. Deeze Liederen hadden tot den 8 toe
by